

Čís. 12235.

Poměr ze zápůjčky vznikne přímo a jen mezi zapůjčitelem a vypůjčitelem, třebaž zapůjčitel použil k poskytnutí zápůjčky peněz společných mu s jinou osobou nebo dokonce peněz cizích, to i tehdy, věděl-li vypůjčitel o této okolnosti.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1932, Rv II 785/31.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaném zaplacení zápůjčky. Píosevní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolání, opřené o dovolací důvody § 503 čís. 3 a 4 c. ř. s. není opodstatněno. Oba tyto dovolací důvody spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud přiznal žalobkyni aktivní oprávnění k žalobě, ač peníze, které žalovanému zapůjčila, pocházely z hospodářství, které jest ve spoluvlastnictví žalobkyně a jejího manžela, takže prý i peníze z tohoto hospodářství získané jsou společným majetkem obou manželů a žalobkyně není prý proto k žalobě sama oprávněna. Nelze napadati s hlediska dovolacího důvodu čís. 3 § 503 c. ř. s. závěr odvolacího soudu, jímž přiznal žalobkyni aktivní oprávnění k žalobě, poněvadž tu nejde o předpoklad skutkový, ani o skutkové zjištění, nýbrž o úsudek právní, jemuž lze odporovati jen z dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Leč ani tento dovolací důvod není opodstatněn. Okolnost, že zapůjčené peníze byly snad spoluvlastnictvím žalobkyně a jejího manžela, nebrání tomu, by zápůjčka nevznikla a netrvala jen a výhradně mezi žalobkyní a žalovaným. Jest zcela nerozhodné, zda žalobkyně zapůjčila žalovanému peníze vlastní, či společné nebo dokonce peníze manželovy. Zapůjčitel nemusí býti výhradním vlastníkem zapůjčených peněz a poměr ze zápůjčky vznikne přímo a jen mezi tím, kdo peníze poskytl, zapůjčitelem, a vypůjčitelem i tehdy, když zapůjčitel použije k poskytnutí zápůjčky peněz společných mu s jinou osobou nebo dokonce peněz cizích, to i tehdy, když i vypůjčitel o této okolnosti ví. Ana podle toho, co po skutkové stránce zjistil odvolací soud, žalobkyně zapůjčila žalovanému 800 Kč, posoudil odvolací soud věc po stránce právní správně, přiznav jí oprávnění k žalobě, ježto jen žalobkyně jako výhradná smluvnice žalovaného jest oprávněna žádati od něho vrácení zapůjčených peněz.

Čís. 12236.

Exekuci na svršky, jež jsou v uschování dlužníků bydlících na Slovensku, na základě rozsudku okresního soudu v historických zemích jako soudu civilního jest příslušným povoliti je n okresní soud v historických zemích, jenž vydal exekuční titul.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1932, Nd II 159/32.)

Nejvyšší soud usnesl se na oznámení okresního soudu ve Strážnici o jeho záporném sporu s okresním soudem v Senici o příslušnost k rozhodnutí o návrhu vymáhajícího věřitele, proti dlužníku na Slovensku na povolení exekuce zabavením, uschováním a prodejem svršků, — že příslušným jest okresní soud ve Strážnici.

Důvody:

Jde o exekuci na svršky, jež jsou v uschování dlužníků, na základě rozsudků okresního soudu ve Strážnici jako soudu civilního. K návrhům jest připojeno vyhotovení exekučních titulů, opatřené potvrzením vykonatelnosti. Podle § 4 ex. ř., platného u okresního soudu ve Strážnici, byl by příslušným povolití tyto exekuce buď podle čís. 1 okresní soud ve Strážnici jako soud, u něhož věc byla zahájena v první stolici, anebo podle posledního odstavce, jehož předpoklady jsou splněny, též soud exekuční, to jest podle § 18 čís. 4 ex. ř. a podle bydliště dlužníků okresní soud v Senici. Avšak podle § 2 odst. (1) a § 1 čís. 1 ex. zák., platného u okresního soudu v Senici, není tento soud příslušný, poněvadž podle těchto ustanovení nařizuje exekuci soud, který vyřídil věc v první stolici. Okresní soud v Senici odmítl tedy příslušnost právem, neboť musí se řídit právem u něho platným. Důsledkem toho nelze použití ustanovení posledního odstavce § 4 ex. ř. o příslušnosti soudu exekučního a zbývá jen příslušnost soudu procesního, to jest okresního soudu ve Strážnici (viz též posudek nejvyššího soudu ze dne 2. prosince 1931, Pres 1452/30, uveřejněný ve Věstníku 1931, str. 254).

Čís. 12237.

Pokud nelze vyhověti návrhu na povolení exekuce zabavením převoditelného a zpeněžitelného prý nároku povinného ze záruky poddlužníka, že uspokojí všechny věřitele povinného.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1932, R I 966/32.)

Vymáhající věřitelka navrhla exekuci zabavením převoditelného a zpeněžitelného nároku povinné strany ze záruky poddlužníka Emila H-a, že uspokojí všechny věřitele povinné strany. Při tom též navrhla, by poddlužníku bylo zakázáno platiti povinné straně ze zabaveného nároku nebo na srážky; dále navrhla (pro exekuční soud), by byla zmocněna, by zabavený nárok přivedla k platnosti a by zažalovala zejména i jednotlivé nároky. K odůvodnění těchto návrhů uvedla, že likvidátor povinné prý žádal od poddlužníka, by se zavázal úplně uspokojiti veškeré její věřitele, pokud její jmění nestačí, a by dal nutné peněžité částky k dispozici. Na to poddlužník se zavázal, že dá nutné částky k dispozici, pokud jsou splatnými závazky povinné, k jichž zaplacení není peněz. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.